

forhaabentlig ogsaa i Fremtiden vil gøre megen Nytte. Om der imidlertid heraf følger nogen Nødvendighed for at paahvde, at det Mærke, som denne Forening benytter, ikke i Fredstid under noget Forhold maa bruges af andre, forekommer mig at være meget tvivlsomt. Det synes mig at maatte være fuldkommen tilstrækkeligt, om man under paakommende Krigsforhold sørger for, at der ikke kunde gøres nogen Brug af dette Mærke, som kunde medføre Ulemper. Men i saa Henseende kan man i øvrigt for mig stille sig, som man vil, det er ikke for mig det afgørende. Det væsentlige er derimod det, at man ved de Bestemmelser, man her foreslaar indsat i Loven, gør Indgreb i bestaaende lovligt erhvervede Formuerettigheder, og berøver Folk disse Rettigheder uden at give dem nogen Erstatning. Jeg ser ikke rettere, end at denne Fremgangsmaade staar i direkte Modstrid med Grundlovens Forskrift om, at Ejendomsretten er ukrænkelig, og at ingen kan tilsligtes at afstaa sin Ejendom, uden hvor Almenvellet kræver det, og da imod fuld Erstatning. Hvor vidt der her kan siges at foreligge et Tilfælde, hvor Almenvellet kræver Ekspropriation, kunde der vel være begrundet Tvivl om. Men ganske utvivlsomt synes det mig, at der maa gives de vedkommende Erstatning for den Ret, som man berøver dem. Den højtærede Minister gør opmærksom paa, at der for Øjeblikket er 4 Firmaer, som have indregistrerede Varemærker, i hvilke det røde Kors indgaar som en Del. Men, siger den højtærede Minister, for de 3 af disse har Korset ingen Betydning, idet der er saa mange andre, der bruge det, og derfor kan det ikke siges at have nogen Værdi for den enkelte, og hvad den 4de angaar, saa sælger han noget, der hedder Sundhedsvin, og da den ærede Minister er i Tvivl om, hvorvidt denne Vin i Virkeligheden er sund, saa mener han, at man ganske rolig kan tage Korset fra ham. Denne Argumentation turde dog vist være af de mindre holdbare. Mig forekommer det, at de vedkommende maa kunne gaa til Domstolene og saa denne Lovbestemmelse underkendt som stridende mod Grundloven. Jeg ved meget vel, at der kan rejses nogen Tvivl om, hvad dette Begreb Ejendomsret, som Grundlovens § 82 værnere om, hvad det omfatter, om man derved kun skal forstaa det, som i streng teknisk juridisk Forstand betegnes som Ejendomsretten, eller om man ikke, i Overensstemmelse med almindelig borgerlig Sprogbrug, ved Ejendom skal forstaa Indbegrebet af en Mand's Formuerettigheder. Ogsaa den lovlige, vel erhvervede Ret til et Varemærke er en Formuerettighed. Og i Følge

den bestaaende Varemærkelov har den, som har faaet indregistreret et Varemærke, tillige ubestridelig en lovlig erhvervet Ret til efter 10 Aars Forløb imod Erlæggelsen af en lille Rendelse at faa dette Varemærke fornyet. Denne hans Ret kan man ikke vilkaarlig tage fra ham. Spørgsmaalet om, hvorvidt det foreliggende Forslag kommer til at ramme flere eller færre, har intet som helst med Spørgsmaalet om Ret eller Uret at gøre. En Uret bliver ikke mindre, fordi den kun rammer 1 Mand eller 4 Mænd, end om den rammer 40 eller 1000 Mand; snarere vil jeg sige, at jo færre der er til at raabe op og forsvare deres Ret, desto mere Opfordring har Lovgivningsmagten til at være varsom og til at vogte sig for at begaa en absolut og ubestridelig Uret. Det er meget muligt, at hvis man vil give sig til at taksere Værdien af disse Varemærker, at man da ikke vil komme til nogen stor Erstatningssum; men saa meget mindre er der nogen fornuftig Anledning til at undlade at hde denne Erstatning, naar man mener at burde forbyde Mærkernes fremtidige Benyttelse. Jeg maa dernæst endvidere tilføje, at ifølge vor Varemærkelov vil denne Bestemmelse kunne lede os ind i andre Banskkeligheder. Selv om vi her i Landet ved et Magtsprog ville forbyde ikke blot fremtidig Registrering af Mærker, hvori det røde Kors findes — det har selvfølgelig Lovgivningen fuldkommen Ret til — men ogsaa vil berøve de nuværende Ejere af saadanne Mærker Ret til at faa dem fornyede, maa det dog erindres, at Varemærkerne aabne Udgang ogsaa til Registrering af fremmede Varemærker. Der er, som ærede Medlemmer maaftte vide, allerede for en Række Aar siden mellem mange europæiske Stater sluttet en Konvention om Beskyttelsen af industriel Ejendomsret, det vil sige Retten til Varemærker, Patenter, industrielle Mønstre o. s. v. Denne Konvention har Danmark endnu ikke tiltraadt. Jeg tror, det vi have ventet paa, er Patentlovens Vedtagelse, men da denne Lov jo nu er udkommen eller vil udkomme, er dermed Hindringen for vor Tiltræden fjernet. For det Tilfælde, at vi da nu allsaa tiltræde Konventionen, vil Varemærkelovens § 14 komme til Anvendelse; i denne hedder det, at fremmede Varemærker, som ere registrerede i en Stat, der gør tilsvarende Indrømmelser for danske Varemærker, kunne indregistreres her i Landet, og at „Varemærket registreres, for saa vidt det ikke strider mod Moralens eller den offentlige Orden, i den Form, hvori det i den fremmede Stat er gyldigt“. Allsaa, hvis en Mand i Udlandet er berettiget til